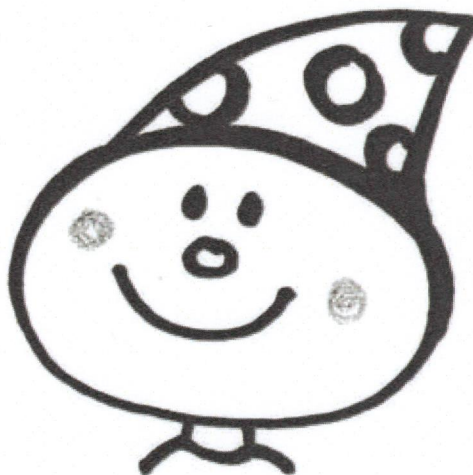

Proč se Kroužek jmenuje Kroužek

Kateřina Važanová

Byla jednou jedna malá holčička, jmenovala se Gábinka. Ta holčička už ale nebyla zas tak úplně malá. Chodila do první třídy. Měla krásnou červenou aktovku a tlustý penál, plný pastelék. Ona totiž ze všeho na světě nejraději kreslila. Ve škole měla moc hodnou paní učitelku, která by ráda Gábinku naučila spoustu zajímavých věcí. Jenomže – Gábinku škola vůbec nezajímala. Při vyučování nedávala pozor, dívala se z okna nebo si dokonce kreslila po lavici. Často si říkala: „Nač je ta škola dobrá? Umím kreslit, zpívat, sama se obléknu a najím, to mi docela stačí!“

Paní učitelka zrovna učila děti počítat puntíky a kreslit kruhy. Gábinka si ale místo počítání nakreslila do sešitu červenou pastelkou malého trpajzlíka. Trpajzlík s kulatou hlavičkou, špičatou čepičkou a na kalhotkách měl spoustu bílých puntíků.

„Ty jsi ale roztomilý trpaslík! Ty ses mi povedl! Budu ti říkat Kroužek,“ spokojeně si řekla Gábinka. Najednou Kroužek zamrkal očičkami, usmál se na Gábinku a pěkně ji pozdravil.

Od té doby se začala Gábinka do školy těšit o mnoho víc. Moc se s Kroužkem skamarádila. Vždycky, když začala hodina, Kroužek Gábince řekl: „Teď poslouchej, teď je to moc zajímavé.“ A holčička ho poslechla. Najednou uslyšela hodně opravdu zajímavých věcí a mnoho užitečného se naučila.

Třeba jak se rozdělit s kamarády o bonbony, aby to bylo spravedlivé. To totiž bez počítání opravdu nejde. Gábinka teď už do školy chodila ráda. Dávala pozor, všechno si pěkně pamatovala, měla samé jedničky a trpajzlíčka, toho už vůbec nepotřebovala, protože díky němu pochopila, že je ve škole vlastně docela hezky.

Ke konci školního roku povídá paní učitelka: „Zítřka, děti, půjdeme na výlet na Ostaš.“

Všichni se zaradovali. Gábinka si připravila batůžek se svačinou a vzala s sebou také Kroužka. Bylo by mu líto, kdyby zůstal ve škole. Ve skalách ještě nikdy nebyl.

V ten den bylo opravdu nádherné počasí a všechny děti si výlet moc užívaly. Když už je trošku bolely nohy, řekla paní učitelka: „Tady, pod tou trpasličí skálou, posváčíme.“

Také Gábinka otevřela svůj batůžek. Rozdělila se s kroužkem o svačinu. A Kroužek najednou povídá: „Víš, Gábinko, tady je tak krásně a ty mě vlastně už vůbec nepotřebuješ. Co kdybych tady zůstal?“ A Gábinka? Nejdřív se trochu zarazila. Kroužek byl její nejlepší kamarád. Ale potom pokývala hlavou. „Máš pravdu, Kroužku. Za chvíli bude vysvědčení a o prázdninách ve škole nikdo nebude, bylo by ti tam smutno. Jestli opravdu chceš, zůstaň tu.“

Kroužek podal Gábince ručičku a Gábinka mu dala pusinku na rozloučenou. Paní učitelka už také svolávala děti k návratu. Ještě se na sebe naposled usmáli, Trpaslík Gábince zamával a zmizel za borůvkovým keřem. Gábinka pak měla na vysvědčení samé jedničky. Kroužek, ten si v lese postavil malinkatou chaloupku s červenou střešou a bílými puntíky a za hezkého počasí si spokojeně vysedává na puntíkaté lavičce, popíjí borůvkovou limonádu. Vzpomíná na Gábinku a je mu hezky.

- Kde se vzal Kroužek a proč?
- Jak přišel Kroužek ke svému jménu?